

دولت جمهوری اسلامی افغانستان
وزارت امور زنان
معنیت پالیسی و مسلکی
ریاست حمایتی

پالیسی رسانه یی
مراکز حمایتی زنان

فهرست مطالب

1 مقدمه
2 مبنای حقوقی
2 اهداف و مقاصد
3 اختصارات
3 تعاریف اصطلاحات
4 تحلیل وضعیت
6 شرح پالیسی
6 درخواست رسانه ها از مراکز حمایتی
8 فعالانه کارکردن مرکز حمایتی با رسانه ها
9 متضرران خشونت و کار با رسانه ها
10 تکنیک های پنهان سازی هویت
10 مستعار سازی معلومات شخصی
10 مستعار سازی اطلاعات صوتی
10 مستعار سازی اطلاعات دیداری
11 تکنیک های پنهان سازی هویت
11 ساحة تطبيق پالیسی
11 نهادهای تطبیق کننده ی پالیسی و نهادهای همکار
12 تمویل کنندگان مالی پالیسی
12 نظارت و ارزیابی
12 شاخص های نسبی و شاخص های اختصاصی
12 مدت زمان اعتبار پالیسی
12 تاریخ اجرایی شدن پالیسی و تصویب کنندگان پالیسی
12 پلان تطبیقی پالیسی
13 ضمیمه ها

مقدمه

افغانستان یکی از کشور های عقب افتاده بی است که زنان آن از سالیان متمادی قربانی انواع مختلف تبعیض و خشونت بوده اند. فقر، بی سواد، عدم آگاهی، مردسالاری و سنتی بودن جامعه افغانستان دلیل های موجودیت تبعیض و خشونت در مقابل زنان به ویژه در مناطق دور افتاده و روستایی اند. همین اکنون تعداد زیادی از زنان افغان قربانی آداب و رسوم غیر انسانی و غیر اسلامی می شوند که این امر باعث به وجود آمدن ناهنجاری های اجتماعی می گردد. دولت افغانستان به منظور مبارزه با این امر "قانون منع خشونت علیه زن" را در 15 سرطان 1388 تصویب نموده؛ سپس رییس جمهور آنرا طی فرمان تقنینی شماره 91 مورخ 29 سرطان 1388 توشیح نمود. این فرمان تقنینی در شماره 989 جریده رسمی وزارت عدلیه مورخ 10 اسد 1388 چاپ و نشر شده است.

بر اساس قانون منع خشونت علیه زنان، بلند بردن آگاهی عامه و راه اندازی برنامه های آموزشی در مورد خشونت علیه زنان، نیاز مبرم برای از میان برداشتن خشونت علیه زنان می باشد. رسانه ها موثرترین وسیله ی آگاهی دهی و آموزشی می باشند و به همین علت، بر استفاده ی موثر آن ها در مبارزه با خشونت تاکید می گردد؛ اما در عین حال رسانه ها نیز می توانند در ترویج و تشدید خشونت آگاهانه و ناآگاهانه سهم داشته باشند. به طور مثال، افشای هویت متضرران خشونت از طریق نشر معلومات شخصی چون نام متضرر، نام فامیل و اقارب متضرر، محل بودباش، عکس، تصویر، صدا آنهم در نامناسبترین شکل آن؛ نه تنها متضرر را کمک نمی کند؛ بلکه وی را در معرض خشونت دوباره قرار می دهد؛ چنانچه بسیاری از قربانیان خشونت که هویت شان از طریق رسانه ها افشا شده اند؛ نتوانسته اند دوباره به خانواده هایشان برگردند و خانواده های شان از پذیرش شان اجتناب نموده اند؛ بنابراین لازم است تا برای هماهنگی بیشتر و موثر مبارزه با خشونت علیه زنان زمینه های لازم کاری با رسانه ها فراهم شود.

ریاست مراکز حمایوی وزارت امور زنان جمهوری اسلامی افغانستان برای ایجاد زمینه های کاری موثر مراکز حمایوی زنان با رسانه ها در امر پوشش مطالب مرتبط با خشونت علیه زنان و به هدف حفظ حریمیت متضرران خشونت در پوشش های رسانه یی "پالیسی رسانه یی مراکز حمایوی زنان" را تدوین نموده است. این پالیسی در تسهیل و تنظیم چگونگی فرایند کاری مراکز حمایوی زنان با رسانه های محلی، ملی و بین المللی موثر می باشد. مراکز حمایوی زنانه تلاش خواهند کرد؛ تا پلان های مطبوعاتی شان را با ادراک دولتی چون وزارت امور زنان، ریاست های امور زنان در ولایت ها و لوی سارنوالی افغانستان، به ویژه سارنوالی منع خشونت هماهنگ نمایند. این پالیسی در پرتو احکام دین مبین اسلام و قوانین و مقررات نافذه جمهوری اسلامی افغانستان تدوین شده است.

مبنای حقوقی

قانون اساسی افغانستان: ماده 37: آزادی و محرمانه بودن مخابرات و مخابرات اشخاص چه به صورت مکتوب باشد و چه به وسیله تلفون، تلگراف، و وسایل دیگر از تعرض مصون است. دولت حق تفتیش مخابرات و مخابرات اشخاص را ندارد؛ مگر مطابق به احکام قانون

قانون منع خشونت علیه زنان: بند 6 ماده ۱ ششم در مورد صراحت دارد که: "حقوق مجنی علیها شامل محرمانه بودن موضوع نسبتی است".

مقرر مراز حمایتی زنان: ماده 21 زیر عنوان محرمانه بودن صراحت دارد که: "مسولین و کارکنان مراکز حمایتی زنان نمی توانند محل رهائش و سایر موضوعاتی که افشای آن موجب تهدید امنیت، سلامت و عفت زن تحت حمایت می گردد، افشا نمایند".

کد جزای افغانستان: ماده 627 صراحت دارد که: " شخصی که به حکم وظیفه، کسب، پیشه، صنعت، فن و یا به لحاظ طبیعت کار خود به سری از اسرار علم حاصل نماید و آن را در غیر از حالات مصرحه قانونی افشا نماید و یا آن را به منفعت خود یا شخص دیگری استعمال کند؛ مرتکب جرم افشای اسرار شناخته شده، به حبس قصیر یا جزای نقدی از سی هزار تا شصت هزار افغانی محکوم می گردد".

قانون رسانه های همگانی: فقره (2) ماده ششم صراحت دارد که: "ژورنالیستان حق دارند از افشای منابع معلوماتی شان خودداری نمایند؛ مگر اینکه محکمه ذیصلاح در مورد افشای آن حکم نموده باشد".

ماده چهل و پنجم: تولید، تکثیر، چاپ و نشر گزارش ها و مطالب ذیل در رسانه های همگانی مندرج ماده بیست و هفتم این قانون جواز ندارد:

بند سوم: آثار و مطالبی که موجب هتک حرمت، تحقیر و توهین به اشخاص حقیقی و حکمی گردد .

بند چهارم: آثار و مطالبی که افترا به اشخاص حقیقی یا حکمی بوده و سبب متضرر شدن شخصیت و اعتبار آنان گردد .

بند هفتم: افشای هویت و پخش تصاویر قربانیان خشونت و تجاوز به نحوی که به حیثیت اجتماعی آنان صدمه وارد نماید .

بند هشتم: آثار و مطالبی که به امنیت روانی و سلامت اخلاقی افراد جامعه خصوصا اطفال و نوجوانان آسیب می رساند.

قانون دسترسی به اطلاعات: در بند هفتم، ماده ۱ شانزدهم در بخش ممنوعیت ها آمده است که: ارایه ی اطلاعات در حالت های ذیل ممنوع است:

بند هفتم: در صورتیکه حریم خصوصی شخص را نقض نماید.

اهداف و مقاصد

اهداف

1. افزایش فهم و درک گزارش شدهی مسوولانه در قضیه های خشونت مبتنی بر جنسیت و پوشش رسانه یی زنان و دخترانی که از خدمات مراکز حمایتی زنان مستفید می شوند.

1. افزایش آگاهی از نقش مراکز حمایتی زنان و رسانه ها در تهیه ی گزارش ها و پوشش های رسانه یی دقیق با حفظ محرمانیت و همدردی با متضرر در وضعیت بحرانی.
2. جلوگیری از گزارشدهی غیرمسوولانه یی که به حیثیت و شهرت متضرر یا بازمانده ی خشونت آسیب وارد می کند.

اختصارات

ASN	Afghan Shelter Network
DoWA	Directorate of Women's Affairs
GBV	Gender based violence
LEVAW	Law on the Elimination of Violence against Women
MoWA	Ministry of Women's Affairs
NGO	Non-governmental organization
WPCs	Women Protection Centers

تعریف اصطلاحات

متضرر: شخصی که بر اثر وقوع جرم، حادثه یا رویداد یا عمل دیگر آسیب می بیند، جراحت بر میدارد یا کشته می شود.

خشونت براساس جنسیت: عبارت است از اعمال خشونت آمیز که عمدتاً و به طور اختصاصی علیه زنان و دختران صورت می گیرند. به خشونت علیه زنان، خشونت براساس جنسیت و خشونت جنسی نیز گفته می شود

رضایت آگاهانه: رضایت آگاهانه زمانی واقع می شود که فردی به طور کامل عواقب یک تصمیم را می داند و به شکل آزادانه و بدون اجبار و زور رضایت خویش را نشان می دهد. در صورتی که توافق به واسطه فریب یا غلط وانمود کردن به دست آید یا زمانی که به کسی وعده فراوان داده می شود (حتی اگر این وعده ضمنی/غیرمستقیم باشد)، رضایت محقق نمی شود.

رسانه ها: وسیله ی انتقال پیام، معلومات و اطلاعات با استفاده از وسایل آتی می باشد:

رسانه های برقی: رادیو، تلویزیون، شبکه کیبلی و اینترنت

رسانه های چاپی: روزنامه، جریده، هفته نامه، دو هفته نامه، ماهنامه، گاهنامه، فصل نامه، سالنامه، پوستر و خبرنامه

حریم خصوصی: حریم خصوصی، قلمرویی از اعمال، رفتارها و مختصات هر شخص است که برای عموم آشکار نبوده و شخص به افشای آن از طریق ابزارهای فیزیکی یا اطلاعات تمایل ندارد و محدود ه ی ممنوعه ی است که ورود به آن، واکنش شخص را بدنبال دارد.

هویت: در بند دوم، ماده سوم قانون ثبت احوال نفوس آمده است "شهرت مکمل شخص است که شامل اسم، تخلص، اسم پدر، اسم پدرکلان تاریخ تولد به تفکیک روز ماه و سال، محل تولد، سکونت اصلی و سکونت فعلی می باشد".

رضایت خط آگاهانه: سند کتبی است مبنی بر ابراز توافق و موافقت زن مستفید بعد از کسب آگاهی کامل وی از اجازه دادن بر انجام اموری که مربوط به مستفید و قضیه بی وی است. هر زمانیکه مستفید احساس خطر تهدید و یا خشونت را علیه خودش نماید میتواند از رضایت اش انصراف دهد.

تعهدنامه: تعهدی که تکلیف، مسوولیت و وجیبه را در چوکات قانون برای طرفین به بار میاورد.

تحلیل وضعیت

قوانین افغانستان در مورد رعایت جدی حفاظت از حریم خصوصی و محرمانه متضرران / بازماندگان خشونت براساس جنسیت و دیگر شکل های خشونت چون آزار و انذیت؛ و سوء استفاده جنسی، صراحت دارد. رسانه ها به عنوان چشم و گوش جامعه نه تنها در زمینه گزارش رویدادهای مربوط به قضایای خشونت براساس جنسیت، بلکه به عنوان محافظین و ترویج دهنده گان حقوق دختران و زنان به شمول حق حفظ حریم خصوصی، نقش مهمی را ایفا می نمایند.

با توجه به پیشرفت فناوری، انفجار اطلاعات در جهان معاصر و گسترش رسانه های برقی، چاپی و مجازی، آنچه که نگرانی ها را به همراه دارد، پرده برداری از حریم خصوصی و محرمانه افراد جامعه و انتشار آن از طریق این رسانه ها و شبکه های اجتماعی می باشد. در کنار اینکه افغانستان در بیش از یک و نیم دهه فصل جدید در خصوص اطلاع رسانی گسترش رسانه ها و حمایت از آزادی بیان را تجربه می کند. اما باورها بر این است، که در بسا موارد حریم خصوصی و محرمانه اشخاص از سوی رسانه ها نقض شده و کمترین توجهی در این زمینه صورت نمی گیرد. آگاهان معتقد اند که حریم خصوصی افراد باید از هر نوع تعرض مصون بماند و این حق انسانی نباید از طرف کسی و یا نهادی در جامعه زیر پا گردد.

به همین سبب وزرات اطلاعات و فرهنگ در 17 میزان 1397 کارگاه آموزشی زیر عنوان " احترام به حریم خصوصی و رعایت حق محرمانه " با رسانه ها برگزار کرد. در این کارگاه وزرات اطلاعات و فرهنگ رعایت حریم خصوصی را به عنوان یک موضوع اساسی از طرف رسانه ها دانسته و تاکید کرد که زیر هیچ عنوانی نباید به شخصیت، حیثیت، اعتبار و سلامت جسمی یک انسان بازی شود، مگر اینکه منافع جمعی در خطر باشد. یافته های بررسی ها و نظارت های وزارت اطلاعات و فرهنگ از رسانه ها نشان میدهند، که در رسانه ها مشکلات زیادی وجود دارند و قوانین به صورت مکرر توسط رسانه ها نقض می شوند. مشکلات رسانه های ما از ترویج خشونت و منتشر ساختن تصاویر قربانیان جنگ و خشونت گرفته، تا اخبار بی پایه و سایر مشکلات می باشد. بر گفته های وزارت اطلاعات و فرهنگ، رسانه ها در هنگام نشرات زنده از محل وقایع صحنه های دلخراشی را به دست نشر می سپارند که تاثیرات ناهنجاری را به روح و روان بیننده می گذارد و از سویی هم تصاویر افراد به خصوص زنان در حالت های که نباید همگانی شوند، به نشر می رسند.

پروژه ی انکشاف و تقویت رسانه ها در گزارش رهنمود موضوعات حقوقی و پالیسی رسانه های خود، به سو استفاده از ضعف و ناتوانی مردم و دست برد به حریم خصوصی و حق محرمانه آن ها می پردازد. در این گزارش در پهلوی سایر ناپسامانی های رسانه بی کشور به موضوع حریم خصوصی و محرمانه نیز پرداخته شده است. در بخشی از این گزارش آمده است: " تداوم جنگ و بدبختی در کشور در پهلوی این که فقر، آوارگی، ویرانی و هزاران فاجعه ناجور دیگر را به میراث گذاشته است، باعث از هم پاشیدن یا تزلزل ارزش ها و نزاکت های اجتماعی در میان مردم هم شده است. با وجودی که اثرات منفی جنگ و بدبختی را در این بی هنجاری نمی توان نادیده گرفت ولی در بسیاری از موارد برخی ها به صورت آگاهانه

نزاکت‌های اجتماعی و حقوق یکدیگر را پامال می‌کنند. یکی از این موارد، نقض حریم خصوصی و نادیده گرفتن حق محرمیت مردم است. این امر یک عمل بی‌نهایت دردآور و مغایر با اصول و ارزش‌های اجتماعی است.

در این آواخر، با گسترش رسانه‌های جمعی و شبکه‌های اجتماعی در کشور، بعضی از رسانه‌ها و افراد بدون رعایت اصول و مقررات و برخلاف ارزش‌های اجتماعی و مسایل امنیتی، خصوصی‌ترین اطلاعات مردم را به گونه‌ی غیرمسولانه و به دور از اصل آزادی با دیگران شریک می‌سازند. به گونه‌ی مثال، در این روزها وقتی به رسانه‌های جمعی یا شبکه‌های اجتماعی سر می‌زنید، می‌بینید که بعضی داکتران یا هم‌کارمندان مراکز صحتی بدون در نظر گرفتن معیارهای صحت عامه، در کنار میز عملیات با بیماران بیهوش عکس‌های یادگاری گرفته و در صفحات اینترنتی شریک می‌سازند. در موارد دیگر، بعضی از نیروهای نظامی کشور تصاویر خود را به اشکال مختلف در کنار افراد زخمی، کشته شدگان یا هم‌اندام برهنه‌ی اسیران یا قربانیان جنگ با همگان شریک می‌سازند. بسیاری از مسوولان دولتی و افراد سیاسی در کنار قربانیان خشونت‌های خانوادگی، زخمی‌ها در بستر شفاخانه، بیجاشدگان جنگ‌ها و حوادث طبیعی، خانواده‌های بازماندگان شهدا خانواده‌های نادر و بی‌بضاعت عکس می‌گیرند و به مثابه‌ی دستاورد از طریق صفحات اینترنتی به رخ مردم می‌کشند.

افراد مذکور با وصف داشتن مسوولیت‌های دولتی، درجه‌های تحصیلی و باوجود تعهدی که در قبال وظیفه، مردم و جامعه‌ی خود دارند، به گونه‌ی غیرمسلمکی و غیراخلاقی از بیچارگی مردم سواستفاده کرده، تصاویر و فلم‌هایی نامناسب شان را به نشر می‌رسانند که برای هیچ‌کسی قابل قبول نیست. دیدن چنین صحنه‌هایی، دل هر انسان با احساس و با درک را می‌رنجانند. ما باید سطح بینش خود را از نوع استفاده از تکنالوژی وارد شده‌ی امروزی به ویژه رسانه‌ها جمعی و شبکه‌های اجتماعی-انترنتی افزایش داده، در جریان نشر و پخش اطلاعات در رسانه‌ها و شبکه‌های اجتماعی، به حریم خصوصی و حق محرمیت انسان‌ها احترام بگذاریم.

در یک نگاه واقع‌بینانه، رسانه‌هایی که موارد خشونت‌های جنسیتی و دیگر انواع خشونت‌ها براساس جنسیت را گزارش می‌دهند، باید زمینه‌ی دادخواهی را نیز تسهیل کنند و با حمایت از مردم و نهادهای حامی تصمیم‌گیرنده؛ مطمئن شوند که از متضرران خشونت حمایت صورت می‌گیرد. برعلاوه، گزارش‌دهی دقیق قضایا توسط رسانه‌ها می‌تواند در جمع‌آوری کمک‌های مالی برای برنامه‌های حمایت و کمک به متضرران خشونت موثر واقع گردد. با وجود اینهمه؛ در صورتی که رسانه‌ها در گزارش‌دهی شان از قضایای خشونت براساس جنسیت اصول مسلمکی، موازین اخلاقی، قوانین و مصوونیت متضرران را رعایت نه نمایند، متضرران خشونت، خانواده‌های آنها و کسانی که به آنها کمک می‌کنند، در معرض خطر قرار می‌گیرند.¹ بنابراین؛ درک، احترام و همکاری رسانه‌ها به قواعد محرمیت، بسیار مهم است. درگذشته، گزارش‌دهی مداخله‌گرایانه، نامناسب و احساساتی رسانه‌ها در بعضی قضیه‌های خشونت در برابر زنان، باعث شده‌اند، که متضرران خشونت، یکبار دیگر در معرض خشونت قرار گیرند. به گونه‌ی مثال، ما شاهد بودیم که پس از نشر عکس‌ها، ویدیوها و گزارش‌های سحرگل، بی‌بی‌عایشه و چندین متضرر دیگر در رسانه‌های ملی و بین‌المللی، آنها دوباره در معرض خشونت خانوادگی و اجتماعی قرار گرفتند و یکبار دیگر متضرر شدند. از اینگونه اعمال به هر قیمتی که باشد، باید اجتناب شود.

ما باید بدانیم که مردم به حکم طبیعت و ساختارهای اجتماعی دارای حریم خصوصی اند و ما مسوولیت داریم؛ تا حق محرمیت مردم را نه تنها، یک ارزش اخلاقی به شمار آریم؛ بلکه به عنوان یک اصل قانونی و حقوق بشری به آن احترام بگذاریم. احترام به حریم خصوصی افراد در تمامی اسناد بین‌المللی و قوانین جمهوری اسلامی افغانستان محترم شناخته شده است. هیچ فرد و هیچ کشوری حق دخالت در حریم خصوصی مردم را ندارد. احترام به حریم خصوصی و محفوظ نگه‌داشتن اصل محرمیت در اکثریت کشورهای دموکراتیک جهان، بخشی از قوانین و لوایح ادارات شان محسوب می‌شود. حق محرمیت یکی از اجزای حقوق بشر بوده (اعلامیه جهانی حقوق بشر ماده ۱۲) و رعایت آن مسوولیت همه‌ی مردم است.

¹ <http://gbvaor.net/wp-content/uploads/2013/07/GBV-Media-Guidelines-Final-Provisional-25July2013.pdf>

راه کارهای که می تواند، از این مسأله‌ی ناپسند جلوگیری کند، اینست که نخست نهادهای دولتی و نهادهای غیردولتی قوانین جامع بین‌المللی را در بخش‌های منابع بشری شان رعایت کنند. نهادهای مذکور باید مسایل ذکر شده در مورد «حق حریمیت و حریم خصوصی» را در قراردادهای استخدام کارمندان شان در نظر گرفته و رعایت حریم خصوصی همکاران، مراجعین یا مشترکین را جزیی از بندهای اساسی قرارداد کارمندان و پیمانکاران شان درج نمایند؛ تا در هنگام تخلف از موارد بالا، با دست باز بتوانند با متخلفین برخورد قانونی نمایند. این کار باعث می شود، که از سواستفاده یا افشای اسناد محرم یا هویت اشخاص توسط کارمندان یا کارکنان یک نهاد، بنابر هر دلیلی که باشد، جلوگیری صورت گیرد. بر علاوه، کارمندان و کارکنان نهادهای دولتی و غیردولتی، باید به مسوولیت‌های خود در قبال حفظ حریمیت اسناد و حریم خصوصی مردم عمل کنند و از دسترسی غیرمجاز به داده‌های مخابراتی، شنود غیرمجاز محتوای مکالمات تلفونی، دسترسی به معلومات خصوصی، حساب‌ها، ایمیل‌ها و سایر داده‌های افراد و بالاخره نشر و پخش تصاویر مردم به گونه‌ی غیرمسوولانه مردم جلوگیری نمایند.

همچنان نهادهای دولتی و غیردولتی باید اطلاعات شان را دسته بندی کنند. کارمندان و کارکنان نهادهای دولتی و غیردولتی بی که وظیفه دارند، اطلاعات را با نهادها یا مردم شریک کنند؛ در قسمت دسته بندی و انتشار اطلاعات محتاط باشند. کارمندان یا کارکنان دولتی و غیردولتی پیش از انتشار اطلاعات در مورد نهاد، فعالیت های نهاد، همکاران، مراجعین یا مشترکین باید مطمئن شوند که اطلاعات دسته بندی شده اند و آنها می توانند کدام اطلاعات را به کدام اندازه همگانی سازند. در ضمن نهادها و افرادی که نیاز به اطلاعات دارند باید ملزم گردند؛ تا برای کست اطلاعات، درخواست رسمی بدهند. این درخواست ها طی مراحل رسمی شوند و از نهاد یا فرد متقاضی اطلاعات تعهد مسوولانه گرفته شود؛ تا در صورت تخلف مورد پیگرد قانونی قرار گیرند.

و در نهایت تدوین پالیسی ها و طرز العمل ها توسط نهادها برای دسترسی به اطلاعات می تواند در حفظ حریمیت و حریم خصوصی افراد موثر باشد. پالیسی رسانه بی مراکز حمایتی زنان، یکی از وسایلی است، که استفاده از آن، می تواند از نقض حق حریم خصوصی و حریمیت متضرران خشونت در گزارش‌دهی رسانه ها جلوگیری کند. چنانچه در بالا ذکر گردید؛ رسانه های ملی و بین المللی در گزارش‌دهی شان از قضایای خشونت اصول مسلکی، موازین اخلاقی، قوانین و مصونیت متضرران را به گونه ی لازمی رعایت نمی کنند و این امر باعث می شود که زنان متضرر یکبار دیگر مورد خشونت خانوادگی و تنفر اجتماع قرار گیرند. گزارش‌های سحرگل و بی‌بی عایشه نمونه های بارز این مدعا اند. این پالیسی براساس نیاز مراکز حمایتی زنان تدوین گردید است و تطبیق این پالیسی می تواند مراکز حمایتی زنان را در امر کارکردن با رسانه‌ها مطابق به اصول، اخلاق و حقوق روزنامه نگاری و مدیریت مسلکی انتشار اطلاعات در مورد قضایای خشونت علیه زنان، متضرران خشونت و مراکز حمایتی زنان منسجم و معیاری سازد.

شرح پالیسی

درخواست رسانه ها از مراکز حمایتی

- درخواست برای انجام مصاحبه با زن متضرر/ بازمانده خشونت
- درخواست برای کسب معلومات در رابطه به سایر خشونت های مبتنی بر جنسیت از مرکز حمایتی زنان

کارمندان مرکز حمایتی و کار با رسانه ها

در صورتیکه کارکنان مرکز حمایتی حین انجام وظیفه با یک خبرنگار روبرو می شوند، یا یک خبرنگار با مرکز حمایتی زنان به تماس شده تقاضای کسب معلومات در مورد یک قضیه خشونت می کند، یا درخواست انجام مصاحبه با زن متضرر و یا کارکن مسوول مرکز حمایتی را می نماید؛ کارکنان مرکز حمایتی مکلف اند؛ موارد ذیل را مورد اجرا قرار داده و رعایت نمایند:

- مطابق به مقررہ مراکز حمایتی زنان، منتشرہ یی شماره 1058 مورخ 20 سنبلہ 1390 در جریدہ رسمی، رسانہ/خبرنگار برای انجام مصاحبہ یا اخذ معلومات، باید درخواست رسمی بہ مرکز حمایتی زنان ارایہ نماید. درخواست متذکرہ باید شامل جزییات ذیل باشد:
- معلومات مکمل خبرنگار یا خبرنگاران (خبرنگاران) کہ داخل مرکز حمایتی زنان می شوند، باید انانث باشند؛ اما اگر متضرر در بیرون از مرکز حمایتی مصاحبہ می شود؛ خبرنگار مرد نیز اجازہ مصاحبہ را دارد)
- جزییات فعالیت های مدنظر خبرنگار در مرکز حمایتی زنان، تاریخ، وقت و مقدار زمان برای فعالیت های مدنظر
- کاپی کارت شناسایی خبرنگار
- معلومات و مشخصات مرکز حمایتی یی کہ خبرنگار می خواهد از آن دیدار کند.
- جزییات درخواست رسانہ، معلومات گزارشگر، و زمان ملاقات باید یادداشت گردند. (این معلومات جدید باید در بانک اطلاعاتی Database مرکز حمایتی اضافه شوند).
- کارکنان مرکز حمایتی نباید بلافاصلہ با رسانہ ها مصاحبہ و یا اظهارنظر کنند. نباید هیچ کسی در مرکز حمایتی بدون استیذان (اجازہ) ادارہ مرکز حمایتی با رسانہ ها صحبت کند.
- هیچ رسانہ یی نباید بدون اجازہ و تصدیق ریاست حمایتی، وزارت امور زنان داخل مرکز حمایتی زنان شدہ، از کارکنان و مراجعین یا خود مرکز حمایتی فلمبرداری نماید؛ یا معلوماتی را در مورد قضایا و معلومات شخصی زنان متضرر در مرکز حمایتی بدون دریافت رضایت نامہ یی آگاہانہ یی متضرر کہ مطابق بہ قانون نیاز است؛ بہ نشر برسانند.
- مطابق مقررہ مراکز حمایتی زنان، رییس ریاست حمایتی، وزارت امور زنان و در ولایت ها، روسای ریاست های امور زنان، درخواست های رسانہ ها را برای مصاحبہ با زن متضرر بہ مراکز حمایتی زنان راجع میسازند. سپس مسوولان مراکز حمایتی صلاحیت دارند؛ تا در مورد انجام و رد مصاحبہ تصمیم گیری نمایند. تصمیم گیری مسوولان مراکز حمایتی براساس بررسی درخواست خبرنگار، وضعیت زن متضرر/مصاحبہ شونده، موجودیت کارکن حمایتی از مصاحبہ شونده، موجودیت خطرات و فواید برای مصاحبہ شونده خواهد بود. در صورت امکان انجام فعالیت درخواست شدہ از طرف رسانہ موجود نباشد، مرکز حمایتی باید یک فعالیت جاگزین بہ رسانہ پیشنهاد کند.
- غرض سرعت بخشیدن بہ پروسہ، رسانہ های کابل نخست درخواست های شان را بہ ریاست حمایتی، وزارت امور زنان و در ولایت ها بہ ریاست های امور زنان بسپارند. این نهادها بعد از ملاحظہ یی درخواست، آن را بہ مراکز حمایتی راجع می سازند.
- مرکز حمایتی زنان برای پیشبرد فعالیت با خبرنگار، یک تن از کارکنان اش را بہ حیث شخص رابط تعیین می کند. شخص رابط بعد از گرفتن منظوری رییس مرکز حمایتی با خبرنگار روی جزییات فعالیت های مدنظر بشمول زمان، موقعیت، موضوعات مربوط بہ محرمانیت، مشکلات در پوشش موضوعات حساس و همچنان موضوعات وسیعتر خشونت مبتنی بر جنسیت صحبت نمودہ و توافق نمایند.
- مصاحبہ شونده (متضرر خشونت) نیز در حضور مشاور حقوقی و مسوول مرکز حمایتی زنان برای انجام مصاحبہ رضایت خود را اعلام کند، مسوول مرکز حمایتی و مشاور حقوقی در مورد خطرات و پیامدهای انجام مصاحبہ با زن متضرر گفتگو نمایند. قصہ ها و مطالبی کہ متضرر خشونت در مصاحبہ انعکاس می دہد؛ باید با رضایت آگاہانہ یی متضرر باشد.
- متضرری کہ حاضر بہ انجام مصاحبہ می شود؛ باید رضایت اش را بہ گونه آگاہانہ و کتبی ابراز کند (رضایتنامہ یی متضرر را در ضمیمہ 2 ببینید).
- خبرنگار باید تعہدنامہ یی مراکز حمایتی را کہ مطابق بہ شرایط بالا تہیہ شدہ امضا نماید؛ و با این کار موافقت اش را با شرایط مرکز حمایتی ابراز نماید (تعہدنامہ یی مرکز حمایتی با رسانہ را در ضمیمہ 1 ببینید).

- کارکنان مراکز حمایتی باید طوری سهولت ایجاد نمایند که خبرنگار بتواند در پهلوی یک موضوع خشونت علیه زن، مشکلات ناشی از خشونت مبتنی بر جنسیت، عوامل خشونت و انواع خشونت در افغانستان را به گونه‌ی وسیعتر به تصویر بکشد.
- درمورد قضایای که در جریان محکمه قرار دارند؛ نباید مصاحبه صورت گیرد و یا معلوماتی ارائه گردد.
- تمویل کنندگان و نهادهای همکار نیز غرض انجام مصاحبه یا گرفتن معلومات از مراکز حمایتی زنان باید عین طرز العمل موارد بالا را تعقیب نمایند.

فعالانه کارکردن مرکز حمایتی با رسانه ها

- تمام مراکز حمایتی باید استراتیژی فعالانه کارکردن با رسانه ها را داشته باشند. استراتیژی باید در هر ربع سال بازنگری شود و حداقل یک فعالیت مطبوعاتی به آن علاوه گردد؛ تا از آن برای بلندبردن سطح آگاهی عامه از خشونت اعمال شده بر زنان و ارائه‌ی خدمات مراکز حمایتی برای زنان متضرر، استفاده شود.
- مسوولان همراه با کارکنان روابط عامه مراکز حمایتی برای فعالانه کار نمودن با رسانه ها تصمیم بگیرند و چگونگی کارکردن با رسانه ها را برنامه ریزی کنند. کارکنان روابط عامه‌ی مراکز حمایتی، مسوولیت نظارت از عملی شدن تصمیم ها و برنامه ها را با رسانه ها به عهده دارند.
- مراکز حمایتی زنان باید از نشرات رسانه ها از موضوعات مرتبط با قضایا خشونت نظارت کنند و چگونگی پوشش و خلاهای پوشش رسانه بی را شناسایی کنند؛ تا نقاط ضعف شناسایی شده، اصلاح یا تقویت گردند و زمینه‌ی بهره برداری خوبتر از رسانه ها در آینده مهیا گردد. تمام یافته‌های نظارتی باید با کارکنان مربوطه‌ی مراکز حمایتی به گونه‌ی منظم یا هر ربع سال شریک ساخته شده و مورد بحث و بررسی قرار گیرند.
- مراکز حمایتی زنان باید با رسانه ها و سازمان های حمایت کننده‌ی رسانه ها ملاقات کنند و تفاهمنامه های لازم را امضا نمایند. تفاهمنامه ها باید در برگیرنده‌ی نشر و پخش قصه های موفقیت مراکز حمایتی زنان، حفظ محرمانیت و هویت متضرران خشونت در جریان پوشش های خبری و سایر برنامه های رسانه ها باشند.
- مراکز حمایتی باید رسانه ها و خبرنگاران کلیدی را شناسایی نموده و جزییات تماس آنها را پیدا کنند. مراکز حمایتی باید بانک اطلاعاتی Database حاوی معلومات و جزییات تماس با رسانه ها و خبرنگاران را داشته باشند.
- مراکز حمایتی با در نظر داشت مواد پالیسی، باید برای دستیابی به رسانه ها و خبرنگاران تلاش لازم کنند و آنها را تشویق و ترغیب نمایند تا فعالیت های مراکز حمایتی زنان را در پوشش رسانه ی خود قرار داده و فعالیت های آنان را منعکس سازند. مراکز حمایتی نشست های خبری و مجالس مطبوعاتی را با رسانه ها راه اندازی کنند. همچنان از رسانه ها دعوت شود؛ تا به مجالس آگاهی دهی و و سایر فعالیت های شان حضور پیدا کرده، فعالیت های شان را پخش و نشر نمایند. بر علاوه، مراکز حمایتی در برنامه های رسانه ها حضور یافته، در مورد کارکردها و خدمات مراکز حمایتی و در کل موضوعات وسیعتر خشونت در برابر زنان، مشکلات ناشی از خشونت، عوامل خشونت و انواع خشونت در افغانستان معلومات ارائه نمایند.
- زمانی که یک خبرنگار حاضر گردید تا برخی از فعالیت های مراکز حمایتی زنان را پوشش رسانه بی دهد؛ باید با وی مطابق به شرایط قبول شده‌ی بالا، به ویژه موضوعات حساس و محرمانیت تعهد نامه امضا گردد. در تعهدنامه‌ی متذکره بر علاوه‌ی موارد بالا، باید معلومات ذیل نیز ضمیمه گردد:
 - معلومات مکمل خبرنگار یا خبرنگاران (خبرنگارانی که داخل مرکز حمایتی زنان می شوند، باید اناث باشند؛ اما اگر متضرر در بیرون از مرکز حمایتی مصاحبه می شود؛ خبرنگار مرد نیز اجازه مصاحبه را دارد)
 - جزییات فعالیت های مدنظر خبرنگار، تاریخ، وقت و مقدار زمان برای فعالیت های مدنظر
 - کاپی کارت شناسایی خبرنگار
 - معلومات و مشخصات مرکز حمایتی بی که خبرنگار می خواهد از آن دیدار کند

- هرگاه یک رسانه/خبرنگار برای انجام مصاحبه با زن متضرر درخواست ارایه نماید؛ بعد از اینکه درخواست اش منظور گردید، مرکز حمایتی شخص مصاحبه شونده را مشخص نموده و برای انجام مصاحبه آماده سازد.
- مراکز حمایتی زنان باید دارای بسته‌های معلوماتی رسانه‌یی باشند که حاوی معلومات در مورد تمامی خدمات مرکز حمایتی برای زنان متضرر باشد؛ تا هنگام ملاقات به خبرنگاران داده شوند. در ضمن مراکز حمایتی باید آرشیف مواد معلوماتی برای رسانه‌ها از فعالیت‌ها و خدمات‌شان داشته باشند.
- کارکنان مراکز حمایتی باید تلاش نمایند؛ تا خبرنگار بتواند مشکلات ناشی از خشونت مبتنی بر جنسیت، عوامل خشونت و انواع خشونت در افغانستان را به گونه‌ی وسیع‌تر به تصویر بکشد.

متضرران خشونت و کار با رسانه‌ها

- کارکنان روابط عامه‌ی مراکز حمایتی با تصدیق مسوولان مراکز حمایتی؛ باید لست زنان متضرری را تهیه نمایند که راضی اند با رسانه‌ها مصاحبه کنند. تصدیق روسای مراکز حمایتی به خاطر نیاز است؛ تا متضرران متذکره یک بار دیگر متضرر احتمالی فعالیت رسانه‌یی نشده و در معرض خطر یا تحت فشار روحی و روانی قرار نگیرند. مراکز حمایتی زمانی که درخواست یک خبرنگار را برای مصاحبه با زن متضرر ملاحظه می‌کنند، مصونیت زن متضرر را باید در اولویت قرار دهند.
- متضرری که حاضر به انجام مصاحبه می‌شوند؛ باید رضایت‌نامه‌ی آگاهانه را به گونه‌ی کتبی ارایه نماید (رضایت‌نامه-ی متضرر را در ضمیمه بیابید).
- با وجود آنکه زن متضرر با انجام مصاحبه قبلاً رضایت نشان داده و اعلام توافق نموده است؛ باید یک بار دیگر نیز به زن متضرر حق داده شود، که حاضر به کدام نوع مصاحبه است و کدام معلومات را می‌خواهد ارایه نماید؛ اما زن متضرر باید در مورد پیامدهای مصاحبه و معلوماتی که ارایه می‌دهد؛ آگاه باشد و مرکز حمایتی زنان باید در این موارد به زن متضرر توضیحات کافی بدهد.
- کارکنان مرکز حمایتی مسوول اند؛ تا زمانی با زن متضرر کار نمایند که مطمئن شوند متضرر از اصول حریمیت به طور کامل آگاه گردیده و اطلاعات و معلومات محرم را در هیچ مصاحبه‌ی فاش نمی‌کند.
- مرکز حمایتی باید نقش رابط را در همکاری با رسانه‌ها داشته باشد و زن متضرر را غرض مصاحبه آماده نموده و وی را در مصاحبه همراهی نماید.
- همچنان کارکنان مرکز حمایتی مسوول اند؛ تا مطمئن شوند که خبرنگار و ترجمان از پروتوکول‌های این پالیسی آگاه بوده و به رعایت آنها متعهد اند. در ضمن کارکنان باید مطمئن شوند که خبرنگار با زن متضرر/مصاحبه شونده، محترمانه برخورد می‌کند.
- هیچ نوع معلوماتی که در آن هویت زن متضرر افشا می‌شود، نباید به بیرون رخنه کند. عکس یا فلمی که در آن هویت زن متضرر به نمایش گذاشته می‌شود؛ نباید منتشر گردد.
- موقعیت مرکز حمایتی زنان به هیچ وجه، نباید افشا شود.
- هر خبرنگار، مترجم، عکاس و فلم‌سازی که غرض یک فعالیت رسانه‌یی، داخل مرکز حمایتی می‌شود، باید اناث باشد. در صورتی که هدف خبرنگار تنها مصاحبه با زن متضرر باشد، زن متضرر به دفتر اداری مرکز حمایتی انتقال داده می‌شود؛ که در اینصورت خبرنگار مرد نیز میتواند با زن متضرر مصاحبه انجام دهد.
- در صورتیکه مرکز حمایتی بخواهد متضرر مشخصی را برای مصاحبه‌ی مشخصی آماده کند؛ باید سند کتبی برای توجیه کارش ارایه کند؛ اما باز هم تاکید می‌شود؛ تا خود متضرر به گونه‌ی واضح رضایت اش را برای انجام مصاحبه به طور آگاهانه و کتبی ابراز نماید.
- تعداد نقل قول‌های عمومی از چندین زن متضرر با رضایت خودشان و تایید مسوول مرکز حمایتی جمع‌آوری گردیده و برای استفاده‌ی روزمره مورد کاربرد قرار گیرند.
- اگر یکی از کارکنان مرکز حمایتی مصاحبه‌ی انجام میدهد و در مصاحبه اش داستان یکی از زنان متضرر را بیان می‌نماید، وی مکلف است؛ تا رضایت آگاهانه و کتبی زن متضرر را قبل از انجام مصاحبه داشته باشد.

- مصاحبه با متضرران زیر سن 18 سال نباید صورت گیرد؛ مگر به اجازه ولی، وصی و قیم شان

تکنیک های پنهان سازی هویت

مستعار سازی معلومات شخصی

تغییر نام زن متضرر: اسم زن متضرر را در صورت که خودش داستان خود را بیان میدارد، تغییر داده، مستعار بسازید. از 'Jigsaw Effect' خود داری کنید. متوجه باشید؛ زمانیکه شما چند قسمتی از معلومات یک زن متضرر را در قالب کلمات و تصاویر پخش می کنید؛ طوری نباشند که هرگاه آن قسمت ها را کنار همدیگر بگذارند؛ باعث تثبیت هویت شخص زن متضرر گردد. باید توجه صورت گیرد که رسانه ها در کاربرد " **Jigsaw Effect** " - برای پخش قسمتی از معلومات زن متضرر دقیق باشند؛ زیرا بعضی از رسانه ها قسمتی از حقایق و معلومات زن متضرر را نشر و پخش می کنند و بعضی رسانه ها قسمت دیگری از حقایق و معلومات زن متضرر را پخش و نشر می کنند یا چاپ می کنند اگر این قسمت ها کنار همدیگر گذاشته شوند؛ باعث تثبیت هویت زن متضرر می گردند. به عبارت دیگر؛ هرگاه دو گزارش یا خبر کنار هم قرار داده شوند، باعث می شوند تا معضل شناخت هویت گره گشایی شده و زن متضرر شناسایی شود.

تغییر معلومات شخصی زن متضرر: محل سکونت اصلی، سن، وظیفه، جزییات خانواده و غیر را بیان نکنید؛ چون این جزییات ممکن سبب شناسایی آنها بطور غیر مستقیم گردند.

مستعار سازی اطلاعات صوتی

- صوت یا آواز را میتوان با استفاده از برنامه های ویرایش به آسانی تغییر داد و معمولاً این کار از طریق عیار سازی Pitch یا تون صدا صورت میگیرد.
- بدیل دیگر برای روایت داستان شخصی متضرران خشونت، ضبط داستان وی به صدای شخص دومی بشکل (Voice Over) می باشد؛ اما این واضح باشد که داستان توسط شخص دومی بازگویی شده است. در این صورت، متضرران خشونت میتوانند داستان شان را از زبان خود شان نوشته کند و شخص دومی آنرا به حیث اکتور یا ممثل بخواند.

در جریان ثبت صدا یا ریکارد نمودن ویدیو به یاد داشته باشید که:

- از شخص مصاحبه شونده بخواهید تا محلات، اماکن و افراد را که قابل شناسایی بوده و مشخص اند، یاد آوری نه نمایند
- هرگز نام زنان متضرر را در نوار ثبتی ویا کمره یادآوری نکنید

مستعار سازی اطلاعات تصویری

راه های مختلف برای اخذ تصاویر ویدیویی به گونه بی که هویت را مخفی نگه داشته شود:

- همه جواهرات را دور کنید
- محیط خنثی را انتخاب نمایید
- از شخص بخواهید تا یک چیزی ساده و معمولی بپوشد
- صورت/جسم را میتوان با استفاده از برنامه‌ی ویرایش غیرقابل رویت یا blurred نمود، اما ترجیحاً تصاویر باید از اول طوری اخذ گردند که هویت زن متضرر را مخفی سازند.
- وسایل ایدیت یا ویرایش به شما توانایی میدهند تا صدا ها را تغییر داده و صورت را غیرقابل رویت و شناسایی بسازید. با وجود این همه، مصنونیت زن متضرر در اولویت کارتان قرار داشته باشد.

- اگر احتمال خطر برای مواد اصلی ضبط شده ی ما وجود دارد که می تواند توسط کسی دیگری قابل دسترس گردد؛ پس بهتر است تا هویت زن متضرر را هنگام فلمبرداری مخفی سازید.

تکنیک های پنهان سازی هویت در فلمبرداری و عکسبرداری

- عکس را میتوان از عقب گرفت، یا هم قسمت مشخص بدن شخص، مانند دستان وی را عکس برداری نمود (ضمیمه 1-3).
- اشیای مورد هدف را میتوان مورد فوکس قرار داده و اشخاص را که در پس منظر عکس قرار دارند، غیر قابل تشخیص ساخت (ضمیمه 2-3).
- نور یا شعاع آفتاب را میتوان برای شبیح سازی یک فرد بکار برد؛ طوریکه شخص در تاریکی کامل قرار گیرد، اما محیط اطراف وی روشن باشد (ضمیمه 3-3).
- با وجود اینکه تشخیص هویت یک شخص از شبیح آن مشکل است؛ اما مصاحبه کننده ممکن از آشکار شدن خطوط مرزی وجودش یا هم پس زمینه ی محل مصاحبه اش احساس ناراحتی کند؛ پس برای گرفتن یک تصویر کاملا مصوون، ما می توانیم از طریق عملیه فوکس دستی، تصویر خود را دیفوکس یا بلور Blur نماییم؛ یا هم میتوانیم از سایه ی متضرر تصویر بگیریم (ضمیمه 4-3).

و در نهایت تمام این تکنیک های می توانند به طور یکسان در فلمبرداری و عکسبرداری استفاده شوند

- همیشه ریکارد ها، میموری کارد ها و فایل ها را در محل مصوون نگهداری کنید.
- باوجود آنکه میتوانید هویت را با استفاده از وسایل ویرایش و ایدیت مخفی سازید، به یاد داشته باشید که مواد خام صوتی و تصویر مسوولیت را متوجه شما و شخص که شما از آن تصویر گرفته اید؛ میسازد.
- مطمئن شوید که اسم ورودی یا Username شخص که مواد را آپلود می کند و IP address وی قابل ردیابی باشد و شخص مورد هدف قابل شناسایی باشد.
- همچنان، تصاویر و ویدیوها را به نام شخص متضرر نامگذاری نکنید چون میتوان آنرا در انترنیت به اساس نام جستجو و دریافت نمود.

ساحه تطبیق پالیسی

این پالیسی بالای همه رسانه ها، نمایندگان رسانه ها و خبرنگارانی که پوشش دهنده ی رسانه یی رویداد ها مربوط به متضرران، بازمانده گان و مستفیدین خدمات مراکز حمایتی زنان؛ یا زنانی که به خانواده ها یا اجتماع شان دوباره برگشته اند و قربانی خشونت ها براساس جنسیت و یا دیگر اشکال خشونت و سوء استفاده (که در قانون منع خشونت تعریف شده اند) بوده و هستند؛ قابل تطبیق می باشد. بر علاوه، این پالیسی بر همه کارمندان و کارکنان مراکز حمایتی زنان و سایر اشخاصی که با رسانه ها به منظور پوشش رسانه یی موضوع مرتبط به زن متضرر یا زن مستفیدی که در مراکز حمایتی اقامت دارد، در تماس می شوند؛ نیز قابل تطبیق است. نیز اعمال میگردد. ریاست مراکز حمایتی زنان و زرات امور زنان جمهوری اسلامی افغانستان مسوول تطبیق این پالیسی می باشد؛ اما در کنار این ریاست، مراکز حمایتی زنان و شبکه هماهنگی مراکز حمایتی نیز می توانند با وزارت امور زنان در تطبیق این پالیسی همکاری نمایند.

نهادهای تطبیق کننده ی پالیسی و نهادهای همکار

وزارت امور زنان، سازمان های مراکز حمایتی زنان و وزارت اطلاعات و فرهنگ به طور مستقیم مسوولیت تطبیق پالیسی رسانه یی را به عهده دارند. بر علاوه سایر وزارت خانه ها، ادارات دولتی، سازمان ها و موسسه های غیردولتی، رسانه ها، نهادهای جامعه مدنی و سازمان های بین المللی مطابق به مفاد مواد قانون منع خشونت علیه زنان مسوولیت تطبیق این پالیسی را بالای خود دارند. پالیسی رسانه یی شامل فعالیت های رسانه یی تمام کارمندان یا کارکنان مراکز حمایتی زنان، متضررین

یا مستفیدینی که از خدمات و حمایت مراکز حمایتی زنان مستفید می شوند، نماینده گان رسانه ها، خبرنگاران، عکاسان، فلم سازان، وزارت امور زنان و ریاست های امور زنان و دیگر اعضای جامعه مدنی که با امنیت، مصونیت، حفظ حریم خصوصی و محرمیت متضرران خشونت مبتنی بر جنسیت یا دختران و زنان مواجه با بحران سروکار دارند، میباشد.

تمویل کنندگان مالی پالیسی

ریاست بین المللی مبارزه با مواد مخدر و تنفیذ قوانین وزارت امور خارجه ایالات متحده امریکا در انکشاف این پالیسی حمایت تخنیکی فراهم نموده است.

نظارت و ارزیابی

وزارت امور زنان، سازمان های مراکز حمایتی زنان و وزارت اطلاعات و فرهنگ به طور مستقیم مسوولیت نظارت و ارزیابی از تطبیق پالیسی رسانه بی را به عهده دارند و با در نظر داشت شاخص های نسبی و شاخص های اختصاصی در چهارچوب زمانی تعیین شده در پلان تطبیقی پالیسی فعالیت های نظارتی و ارزیابی خود را تدوین و به پیش می برند.

شاخص های نسبی و شاخص های اختصاصی

1. تعداد مراکز حمایتی زنانی که با گونه ی فعالانه با رسانه ها کار می کنند، به گونه مثال تعداد مراکز حمایتی زنان که از پوشش خبری قضایای خشونت مبتنی بر جنسیت در رسانه ها نظارت مینمایند؛ تعداد مراکز حمایتی زنانی که دیتابیس شماره های تماس رسانه ها را دارند؛ تعداد مراکز حمایتی زنانی که برای ایجاد همکاری و عقد تفاهمنامه های همکاری به رسانه ها مراجعه می کنند؛ تا "داستان های موفقیت" مراکز حمایتی زنان با رعایت قواعد محرمیت پوشش رسانه بی بدهند.
2. تعداد کارمندان مراکز حمایتی زنانی که در زمینه آماده سازی مصاحبه شونده گان آموزش دیده اند؛ تعداد مشاوران حقوقی مراکز حمایتی زنانی که با متضرران یا مستفیدین ملاقات مینمایند تا در مورد پیام های کلیدی و خطرات ناشی از انجام مصاحبه ها، بحث و گفتگو می نمایند.
3. تعداد فورمه های رضایتنامه های آگاهانه ی که توسط متضرران یا مستفیدین مرکز حمایتی زنان امضا شده اند.
4. تعداد تصاویری که از متضرران یا مستفیدین مرکز حمایتی بعد از اخذ رضایت آگاهانه ی آنها توسط رسانه ها با در نظر داشت مستعارسازی هویت آنها به طور مناسب گرفته شده اند.

مدت زمان اعتبار پالیسی

این پالیسی برای مدت پنج سال اعتبار دارد. در صورت نیاز این پالیسی می تواند توسط وزارت امور زنان اصلاح یا لغو/غیر قابل استفاده اعلام گردد.

تاریخ اجرایی شدن پالیسی و تصویب کنندگان پالیسی

این پالیسی از طرف وزارت امور زنان جمهوری اسلامی افغانستان و کمیسیون عالی منع خشونت علیه زنان تصویب می گردد و از زمان تصویب مراجع یادشده؛ مرعی الاجرا میباشد.

پلان تطبیقی پالیسی

پلان تطبیقی پالیسی رسانه بی مراکز حمایتی زنان در ضمیمه (4) به گونه ی تفصیلی تدوین شده است. در پلان تطبیقی اهداف استراتژیک، فعالیت، نهادهای مسوول، نتایج مدنظر یا شاخص ها و در نهایت زمانبندی فعالیت درج شده است.

ضمیمه ها

ضمیمه (1)

تعهدنامه ی مرکز حمایتی با رسانه

اینجانب از نهاد رسانه یی با
متضرر (نام مستعار متضرر را درج نمایید) در مرکز حمایتی زنان (نام مرکز حمایتی نه آدرس آن)
به تاریخ ساعت مصاحبه می نمایم.
خبرنگار توسط همراهی میگردد.

بدین وسیله، من (و تیم همراهم) با شرایط ذیل موافقت خویش را اعلام می نمایم.

- انجام ملاقات با کارکن مرکز حمایتی و متضرر قبل از انجام مصاحبه
 - در صورت امکان ارسال پرسش ها به مرکز حمایتی قبل از انجام مصاحبه
 - محرم نگهداشتن هویت کارکنان و تمام مستفدین مرکز حمایتی زنان
 - مستعارسازی هویت تمام افراد دخیل در مصاحبه در مواد صوتی، تصویری و عکاسی
 - محرم نگهداشتن موقعیت مرکز حمایتی زنان
 - کسب رضایت آگاهانه ی مصاحبه شوندهگان.
 - ما تلاش خواهیم نمود تا پوشش حساس و محترمانه یی از موضوع داشته باشیم. ما میدانیم که بعضی از سوالها ممکن ناراحت کننده و بیرون از محدوده ی راحتی مصاحبه شونده باشند، در آن صورت، اگر مصاحبه شوند پریشان و یا ناراحت شود؛ ما حاضریم تا مصاحبه را متوقف سازیم
 - ما تلاش خواهیم کرد؛ تا به قضایای خشونت علیه زن، عوامل و مشکلات آن به گونه ی گسترده بپردازیم؛ همچنان در صورت نبود موانع قانونی، از خدمات موجود برای حمایت از متضرران خشونت نیز گزارش نماییم.
 - اصلاح فوری هرگونه خطا یا اشتباه را به مرکز حمایتی اطلاع دهیم.
- اظهار میدارم اینکه: درخواست رسمی ام را قبلا در مطابقت با مقرره ی مراکز حمایتی زنان به مرکز حمایتی ارایه کرده ام و از تعقیب عدلی هرگونه تخطی از قوانین افغانستان آگاه هستم

امضاء و نام نام خبرنگار (به نمایندگی از رسانه)

امضا و نام مسوول مرکز حمایتی (به نمایندگی از مرکز حمایتی):

تاریخ:

ضمیمه (2)

رضایت نامه‌ی آگاهانه متضرر در مرکز حمایوی برای کار با رسانه

الف) شما موافقت نموده اید تا مصاحبه شما توسط (نام خبرنگار) از نهاد رسانه بی (نام رسانه) در تاریخ (تاریخ مصاحبه) گرفته شود. کارکنان مرکز حمایوی در مورد موضوع مصاحبه پیشاپیش به شما جزییات کامل داده اند. و شما مطمئن هستید که کارکنان مرکز حمایوی با شما در مورد چگونگی انجام مصاحبه، حفظ حریمیت و معلومات شخصی به شمول اینکه چه لباسی بپوشید و کدام معلومات شخصی خود را در مصاحبه برملا نسازید، کار نموده اند.

ب) در جریان مصاحبه ی که شما در آن اشتراک میکنید، عکس، فلم یا تصاویر شما گرفته خواهد شد. مرکز حمایوی زنان یا (رسانه را مشخص سازید) ممکن این تصاویر را در گزارشها، مواد چاپی، ویدیوها، و یاهم در وب سایت یا صفحات اجتماعی انترنتی در حال حاضر یا در آینده نشر کنند.

ج) در جریان مصاحبه ی که شما در آن اشتراک میکنید؛ گفته ها، نقل قول ها و صدای شما گرفته خواهد شد. مرکز حمایوی زنان یا (رسانه را مشخص سازید) ممکن گفته‌های شما را در گزارشها، مواد چاپی، ویدیوها، و یاهم در وب سایت یا صفحات اجتماعی انترنتی در حال حاضر یا در آینده نشر کنند.

د) مصاحبه شما به (تاریخ)، در (شماره روزنامه یا نام برنامه ی رادیوی/تلویزیونی یا سایت انترنتی) بشکل (شکل کار نهایی را بنویسید) نشر خواهد شد.

مرکز حمایوی برای حفظ هویت شما، کارکنان مرکز حمایوی و موقعیت مرکز حمایوی تمام اقدامات لازم را انجام خواهد داد. شما حق رد نمودن این مصاحبه را دارید.

اگر شما موافق هستید تا عکس، فلم، تصاویر، نقل قول ها و مصاحبه ی شما برای اهداف فوق مورد استفاده قرار گیرد، لطف نموده فورمه ی اظهار رضایت آگاهانه‌ی متضرر ذیل را خانه پری کنید و آنرا به حیث اظهار رضایت، امضا نمایید.

اظهار رضایت آگاهانه ی متضرر در مرکز حمایوی

بدین وسیله من (نام متضرر) با موارد الف، ب، ج و د در بالا موافقت آگاهانه بی خود را اعلام می نمایم. من میدانم، که نام و معلومات شخصی ام، در هیچ نوع نشریه یا برنامه بی پخش نخواهند شد و من چگونگی استفاده از تصاویر، نقل قول ها و مصاحبه ام را می دانم. من حمایت کافی در این کار را دارم و از پیامدهای احتمالی آگاهی دارم. من همچنان میدانم، اینکه من هر زمانی که بخواهم می توانم حق لغو موافقتم را به گونه کتبی نمایم.

من این موافقتنامه را خوانده ام و مواد و محتویات آنرا کاملا فهمیده و درک کرده ام، و آنرا به طور داوطلبانه امضا می نمایم. من 18 ساله یا بیشتر از آن عمر دارم.

اسم متضرر:

امضا:

تاریخ:

از جانب مرکز حمایوی:

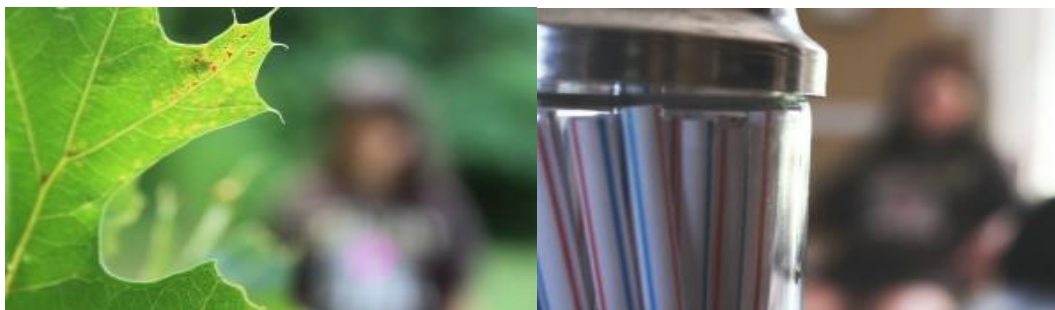
امضا:

تاریخ:

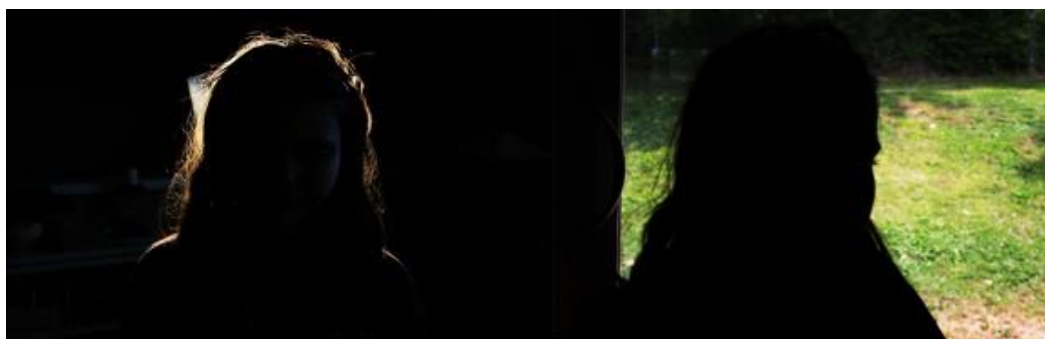
ضمیمه (1-3)

ضمیمه (2-3)

ضمیمه (3-3)

ضمیمه (4-3)

ضمیمه (4) پلان تطبیقی پالیسی رسانه‌ی مراکز حمایتی زنان - سال 1398

سال 1398				نتایج مدنظر/ شاخص‌ها	نهادهای مسوول	فعالیت‌ها	اهداف استراتژیک
ربیع اول	ربیع دوم	ربیع سوم	ربیع چهارم				
1 برنامه در کابل و 3 ولایت‌ها	1 برنامه در کابل و 3 برنامه در ولایت‌ها	1 برنامه در کابل و 3 برنامه در ولایت‌ها	1 برنامه در کابل و 3 برنامه در ولایت‌ها	(1) تدویر 4 برنامه به طور هماهنگ بین ادارت مسوول در کابل (2) تدویر 12 برنامه در ولایت‌ها به طور هماهنگ بین ادارت مسوول	(1) ریاست مراکز حمایتی وزارت امور زنان در کابل (2) ریاست‌های امور زنان در ولایت‌ها (3) مراکز حمایتی زنان در کابل و ولایت‌ها	راه اندازی برنامه‌های آگاهی دهی از پالیسی رسانه‌ی مراکز حمایتی به وزارت امور زنان، ریاست‌های امور زنان در ولایت‌ها، مراکز حمایتی زنان در کابل و ولایت‌ها و سایر ادارات و نهادهای ذیربط دولتی و غیردولتی برای تطبیق در تمامی مراحل کاری شان با رسانه‌ها	افزایش آگاهی از نقش مراکز حمایتی زنان و رسانه‌ها در تهیه‌ی گزارش‌ها و پوشش‌های رسانه‌ای دقیق با حفظ محرمت و همدردی با متضرر در وضعیت بحرانی
1 برنامه در کابل و 3 ولایت‌ها	1 برنامه در کابل و 3 برنامه در ولایت‌ها	1 برنامه در کابل و 3 برنامه در ولایت‌ها	1 برنامه در کابل و 3 برنامه در ولایت‌ها	(1) تدویر 4 برنامه به طور هماهنگ بین ادارت مسوول در کابل (2) تدویر 8 برنامه در ولایت‌ها بین ادارت مسوول	(1) ریاست مراکز حمایتی وزارت امور زنان در کابل (2) ریاست‌های امور زنان در ولایت‌ها (3) مراکز حمایتی زنان در کابل و ولایت‌ها	راه اندازی برنامه‌های هماهنگی و همکاری با رسانه‌ها، نهادهای حامی رسانه‌ها و نهادهای جامعه‌ی مدنی در راستای تطبیق پالیسی در جریان پوشش‌های رسانه‌ی بی‌هدف پوشش رسانه‌ی دقیق با حفظ محرمت	
				15 فیصد از مجموع قضایای خشونت در سراسر کشور	(1) ریاست مراکز حمایتی وزارت امور زنان در کابل (2) ریاست‌های امور زنان در ولایت‌ها (3) مراکز حمایتی زنان در کابل و ولایت‌ها	(3) شناسایی موارد خشونت که پوشش رسانه‌ای قصه‌های شان می‌تواند باعث درک و فهم بیشتر جامعه از خشونت، عوامل خشونت و نقش مراکز حمایتی در حمایت از زن متضرر گردد	
				30 فیصد از مجموع قضایای خشونت در سراسر کشور	(1) ریاست مراکز حمایتی وزارت امور زنان در کابل (2) ریاست‌های امور زنان در ولایت‌ها (3) مراکز حمایتی زنان در کابل و ولایت‌ها	(4) قصه‌های موفقیت زنان متضرر و ادغام مجدد زنان متضرری که پوشش رسانه‌ای قصه‌های شان می‌تواند باعث درک و فهم بیشتر جامعه از خشونت، عوامل خشونت و نقش مراکز حمایتی در حمایت از زن متضرر گردد	
یک نشست مطبوعاتی	یک نشست مطبوعاتی	یک نشست مطبوعاتی	یک نشست مطبوعاتی	4 نشست‌های مطبوعاتی با رسانه‌ها	(1) ریاست مراکز حمایتی وزارت امور زنان در کابل (2) ریاست‌های امور زنان در ولایت‌ها (3) مراکز حمایتی زنان در کابل و ولایت‌ها	راه اندازی نشست‌های مطبوعاتی با رسانه‌ها و ارائه ارقام و حقایق در مورد خدمات و حمایت‌های وزارت امور زنان و مراکز حمایتی برای زنان متضرر	

آبدیت جزییات تماس با رسانه ها	آبدیت جزییات تماس با رسانه ها	آبدیت جزییات تماس با رسانه ها	سیستم دیتابیز ایجاد شده و معلومات درج شده	دیتابیز معلومات ایجاد گردیده، معلومات رسانه ها درج شده و جزئیات تماس با گزارشگران کلیدی موجود است	(1) ریاست مراکز حمایتی وزارت امور زنان در کابل (2) ریاست های امور زنان در ولایت ها (3) مراکز حمایتی زنان در کابل و ولایت ها	ایجاد دیتابیز حاوی معلومات راجع به رسانه ها و شناسایی گزارشگران کلیدی در حوزه ی حقوق زنان	
				تعداد جلسات انجام شده با رسانه ها و تعداد تفاهمنامه های امضا شده با رسانه ها	(1) ریاست مراکز حمایتی وزارت امور زنان در کابل (2) ریاست های امور زنان در ولایت ها (3) مراکز حمایتی زنان در کابل و ولایت ها	امضای تفاهمنامه ها با رسانه ها روی همکاری های مشخص در خصوص موارد خشونت علیه زنان، قصه های موفقیت زنان متضرر و ادغام مجدد زنان متضرر	
100 فیصد افزایش	75 فیصد افزایش	50 فیصد افزایش	25 فیصد افزایش	تدویر ... برنامه ی آموزشی در کابل و تدویر ... برنامه در ولایت ها و افزایش در فیصدی ظرفیت کارکنان مربوطه مراکز حمایتی زنان	(1) ریاست مراکز حمایتی وزارت امور زنان در کابل (2) ریاست های امور زنان در ولایت ها (3) مراکز حمایتی زنان در کابل و ولایت ها	راه اندازی آموزش ها برای ارتقای ظرفیت کارمندان ریاست مراکز حمایتی وزارت امور زنان و کارکنان مراکز حمایتی زنان	
تدویر یک جلسه	تدویر یک جلسه	تدویر یک جلسه	تشکیل کمیته و تدویر یک جلسه	کمیته ی تطبیق پالیسی رسانه یی تشکیل گردیده و به در هر ربع یک جلسه تدویر می کنند	(1) ریاست مراکز حمایتی وزارت امور زنان در کابل	تشکیل کمیته ی تطبیق پالیسی رسانه یی مراکز حمایتی زنان	نظارت و ارزیابی از تطبیق پالیسی رسانه یی مراکز حمایتی زنان برای حفظ
				تعداد درخواست های رسانه ها از مراکز حمایتی، تعداد تعهدنامه های امضا شده توسط ژرونا لیستان، تعداد تعهدنامه ها و رضایت نامه های امضا شده ی زنان متضرر خشونت / زنان مستفید مراکز حمایتی و ازدیاد فیصدی در مستعارسازی و پنهان سازی هویت متضرران در نشرات رسانه یی	(1) ریاست مراکز حمایتی وزارت امور زنان در کابل (2) ریاست های امور زنان در ولایت ها (3) مراکز حمایتی زنان در کابل و ولایت ها	نظارت از تطبیق پالیسی رسانه یی مراکز حمایتی زنان از طریق دریافت درخواست رسانه ها، امضای تعهدنامه توسط رسانه ها و امضای رضایتنامه های آگاهانه توسط زن متضرر / زن مستفید مرکز حمایتی و مستعارسازی و پنهان سازی هویت متضرران در پوشش های رسانه یی	محرمیت متضرران خشونت در پوشش های رسانه یی ادارات دولتی، مراکز حمایتی زنان و رسانه ها
یک گزارش هر ربع	یک گزارش هر ربع	یک گزارش هر ربع	یک گزارش هر ربع	موجودیت گزارش های ربعوار نظارت از محتوای چاپ و نشر شده در رسانه های ملی و بین المللی با ذکر آمار، ارقام و حقایق	(1) ریاست مراکز حمایتی وزارت امور زنان در کابل (2) ریاست های امور زنان در ولایت ها (3) مراکز حمایتی زنان در کابل و ولایت ها	نظارت از چاپ و نشر محتوای رسانه های محلی، ملی و بین المللی در ارتباط با حقوق زنان و خشونت علیه زنان در افغانستان	
یک گزارش هر ربع	یک گزارش هر ربع	یک گزارش هر ربع	یک گزارش هر ربع	موجودیت گزارش های ربعوار نظارت از چاپ و نشر نهاد های دولتی و غیردولتی با ذکر آمار، ارقام و حقایق	(1) ریاست مراکز حمایتی وزارت امور زنان در کابل (2) ریاست های امور زنان در ولایت ها (3) مراکز حمایتی زنان در کابل و ولایت ها	نظارت از چاپ و نشر گزارش ها، سروی ها و نظرسنجی های ادارات دولتی و نهاد های غیردولتی مرتبط با فعالیت های حقوق زنان و خشونت علیه زنان	
				تعداد شکایت های درج شده و تعقیب شده در کمیسیون تخطی های رسانه یی	(1) ریاست مراکز حمایتی وزارت امور زنان در کابل	درج شکایت از رسانه های تخطی کننده به کمیسیون رسیدگی به تخطی های رسانه یی	

			سیستم ایجاد شده و طرزالعمل موجود است	(1) ریاست مراکز حمایتی وزارت امور زنان در کابل	ایجاد سیستم گزارش دهی مراکز حمایتی با وزارت امور زنان از پوشش های رسانه ای، گزارش ها، سروی ها، نظرسنجی ها و اطلاعات به هدف دسته بندی نمودن و انتشار	
			استراتژی تدوین گردیده و موجود است	مراکز حمایتی زنان	تدوین استراتژی کاری رسانه ای برای فعالانه کار کردن با رسانه ها مطابق به مواد پالیسی رسانه ای	
			چک لیست تهیه شده و در مصاحبه با متضرران استفاده می شود	مراکز حمایتی زنان	تهیه ی چک لیست برای انجام مصاحبه با متضرران	
			تعداد جلسات ASN که تطبیق پالیسی رسانه ای در آن بحث شده و موجودیت گزارش های جلسات ASN	(1) ریاست مراکز حمایتی وزارت امور زنان در کابل (2) مرکز حمایتی زنان	حمایت ASN از تطبیق پالیسی رسانه ای	
			تعداد مراکز حمایتی که فعالانه با رسانه ها کار می کنند و افزایش در فیصدی گزارش های مثبت از زنان متضرر/ زنان مستفید مراکز حمایتی	مراکز حمایتی زنان	انجام افزایش همکاری میان مراکز حمایتی زنان و رسانه ها برای تسهیل دسترسی به زنان متضرر / زنان مستفید مراکز حمایتی	جلوگیری از گزارشدهی غیرمسوولانه ای که به حیثیت و شهرت متضرر یا بازمانده ی خشونت آسیب وارد می کند
			تعداد مراکز حمایتی بی که مسوول روابط عامه دارند، ازدیاد در پوشش های رسانه ای زنان متضرر، قصه های موفقیت و ادغام مجدد زنان متضرر	مراکز حمایتی زنان	تعیین مسوول روابط عامه در مراکز حمایتی برای همکاری با رسانه ها و سایر نهادهایی که برای تهیه گزارش، سروی یا نظر سنجی به مرکز حمایتی مراجعه می کنند	
			تعداد درخواست های بررسی شده بی قبول دشه یا رد شده	(1) ریاست مراکز حمایتی وزارت امور زنان در کابل (2) ریاست های امور زنان در ولایت ها (3) مراکز حمایتی زنان در کابل و ولایت ها	بررسی درخواست رسانه های برای مصاحبه ، رد یا قبول مصاحبه های شان	
			تعداد گزارش های و اطلاعات دریافت شده	(1) ریاست مراکز حمایتی وزارت امور زنان در کابل (2) ریاست های امور زنان در ولایت ها (3) مراکز حمایتی زنان در کابل و ولایت ها	گزارش گیری و جمع آوری اطلاعات و معلومات از مراکز حمایتی، تحلیل و دسته بندی اطلاعات به محرم و عامه	